

anlægsudgifter ikke er egentlige bevillinger, idet bevillingen til et kommunalt anlægsarbejde først meddeles umiddelbart forud for arbejdets igangsættelse. Endelig har de begrænsninger af kommunernes og amtskommunernes anlægsudgifter, der i de senere år er søgt gennemført via investeringsrammer og anlægsstop, formentlig gjort det vanskeligere for kommunerne og amtskommunerne at opnå overensstemmelse mellem „budgetterede“ og faktisk afholdte anlægsudgifter.

Som det i øvrigt fremgår af oversigten, er der i løbet af den her omhandlede periode hverken for drifts- eller anlægsudgifternes vedkommende tale om nogen gradvis reduktion af den procentvise afvigelse mellem budgettal og regnskabstal.

Som oversigten viser, er usikkerheden på de af kommunerne og amtskommunerne budgetterede *indtægter* væsentlig større end usikkerheden på de budgetterede udgifter.

Specielt er usikkerheden betydelig for så vidt angår posterne „andre skatter“ og „øvrige driftsindtægter“, hvilket beror på, at der i disse poster indgår en række indtægter, som det er meget vanskeligt for kommunerne og amtskommunerne at opstille blot nogenlunde realistiske skøn over. Dette gælder eksempelvis sådanne indtægter som kommunernes andele af aktieselskabsskatten og den særlige indkomstskat, renteindtægter og overskud af de kommunale driftsvirksomheder.

I modsætning hertil er sikkerheden på den budgetterede grundskyld ret betydelig, men i sammenligning med provenuet af indkomstskatten er såvel grundskylden som de øvrige kategorier af driftsindtægter dog af mindre betydning i den her omhandlede periode.

Som det fremgår af bilaget, synes usikkerheden på den budgetterede indkomstskat og dermed på de samlede driftsindtægter gradvis at være reduceret i periodens løb. For så vidt angår perioden 1970-71 til 1971-72 er denne udvikling reel, idet usikkerheden på de af kommunerne budgetterede skalainkomster og dermed provenuet af indkomstskatten var særlig betydelig i 1970-71, der var det første år under kildeskatten. Fra og med 1972-73 tilsløres udviklingen imidlertid af den omstændighed, at der med virkning fra og med dette år kun i forbindelse med slutafregningen udbetales kommunerne og amtskommunerne en andel af tilgodehavende forskelsbeløb på højst 3 pct. af de i det foregående regnskabsår udbetalte forskudsbeløb, medens restbeløbet udbetales med lige store månedlige rater over en periode på 36 måneder.

Endelig er det i følgende oversigt belyst, hvorledes budgetteringer af kommunernes største indtægtspost, den kommunale indkomstskat, har udviklet sig i de senere år. Kommunernes budgetterede indkomstskat, der danner grundlag for statens månedlige a contoudbetalinger af kildeskate til kommunerne, er år for år sammenstillet med slutskattebeløbene for kommuneskatten. De anførte beløb omfatter kommunal og amtskommunal indkomstskat samt kirkelige afgifter.

Sammenligning mellem budgetteret kommuneskat og slutskat til kommunerne 1970-76.

Indkomstår	Kommunal indkomstskat ifølge		Budgettal i pct.
	Kommunale budgetter	Slutskatteopgørelsen	af slutskattebeløb
	mill. kr.	mill. kr.	pct.
1970	8.157	9.063	90
1971	10.968	11.922	92
1972	12.564	13.745	91
1973	16.788	17.707	95
1974	19.081	19.402	98
1975	24.240	—	—
1976	26.334	—	—

Sammenligningen viser, at budgettallene i de tre første kildeskateår lå 8-10 pct. under slutskattebeløbene.